

РЕШЕНИЕ

№ 3587

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2456** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 9666 от 15.03.2022 г. по описа на Административен съд – София - град на Дирекция за национален и строителен надзор (ДНСК), чрез юрк. А. срещу Решение № 20004416/17.01.2022 г., постановено по НАХД № 11111/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 4-ДНСК-52 от 05.06.2019 г., издадено от арх. П. Д. на длъжност зам. началник на ДНСК, с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 1, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева за нарушение на чл. 148, ал. 1 и чл. 163, ал. 2, т. 1, предл. първо от ЗУТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че вмененото нарушение е безспорно доказано и не са налице нарушения при издаване АУАН и НП. Моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди спорното НП.

В съдебно заседание касаторът – ДНСК, се представлява от юрк. А., който поддържа

касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] се представлява от адв. С., който оспорва касационната жалба на основания, изложени в представения по делото отговор, като акцентира, че от събрания по делото доказателствен материал е установено, че изкопът не представлява самостоятелен строеж. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че на 26.03.2019 г. на място и на 03.04.2019 г. до документи в ДНСК била извършена проверка на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, надземни и подземни гаражи и паркинги” в УПИ I-98,99, кв. 272а, местност „Л.- I част”, - [населено място] - първи етап. Същият строеж бил собственост на [фирма]. Строител на строежа било [фирма]. При извършената проверка на място на 26.03.2019 г. свид. С. С. заедно с други нейни колеги установили нередности на строежа, които били подробно описани в Констативен протокол № СТ-146-02 от 26.03.2019 г. Проверката била извършена в отсъствието на представител на [фирма]. На място освен констатациите, обективирани в Констативен протокол № СТ-146-02 от 26.03.2019 г. и в Констативен акт №СТ-146/03.04.2019 г., на място проверяващите установили неукрепен изкоп, който преценили като такъв с дълбочина 15 м. Същият се използвал за нуждите на строителството в УПИ I-98,99. Бил изпълнен и обслужващ път за преминаване на строителна техника към зоната на изкопа на строежа. Проверяващите установили, че откосите на изкопа в югоизточната част на УПИ III-96,97,409,410,411 за „ОО, ПГ и трафопост” не са изпълнени с наклон 1:0,7, както било показано в чертеж „Ситуация с линия на укрепването” по част „Конструктивна- укрепване на строителен изкоп - 1 етап”.

За строеж „Изкоп с дълбочина около 15 м” бил представен чертеж „Ситуация с линия на укрепването” по част „Конструктивна- укрепване на строителен изкоп- 1 етап”, част от одобрен идеен проект на 24.01.2007 г. от началника на отдел „Архитектура” при дирекция „Архитектура и градоустройство” - Столична община. За установения на място изкоп не било представено разрешение за строеж и проверяващите квалифицирали същият като строеж без издадено надлежно разрешително.

На 16.04.2019 г. служители на ДНСК изпратили покана до представляващите [фирма] за явяване в сградата на ДНСК за съставяне на АУАН за констатираното нарушение.

На 22.04.2019г. свидетелят С. в присъствието на един свидетел и на представляващ дружеството съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 4 от 22.04.2019 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН Дружеството подало възражение срещу съставения АУАН, като посочило, че констатирания на мястото на проверката изкоп не се явява самостоятелен строеж. Посочил също така, че на 12.04.2019 г. било изпълнено обратно засипване и теренът бил възстановен.

За да отмени НП, в своето решение СРС е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но е налице нарушение на материалния закон, изразяващо се в недоказаност на твърдяното нарушение. Наред с това съдът изтъква, че описаните факти в НП са квалифицирани като две нарушения, като не става ясно кои факти под коя норма са субсумирани.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд за недоказаност на вмененото нарушение.

В НП се твърди, че [фирма] във функциите си на строител на строеж „Изкоп с дълбочина около 15 м е извършило СМС без издадено разрешение за строеж в нарушение на чл. 148, ал.1 от ЗУТ т.е. незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ, с което не е изпълнило задълженията си по чл. 163, ал.2, т.1, предл. първо от ЗУТ.

Нито в рамките административнонаказателното производството, нито в рамките на съдебното производство се установява извършването на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ от трета категория, съгласно чл. 137, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗУТ и чл. 3, т. 4 от Наредба№1/30.07.2003 г. за номенклатурата и видовете строежи.

От данните по делото се установява, че изпълнението на изкопните работи в УПИ III – 96,97,409,410,411 е осъществено съгласно одобрен проект от СО- Н. от 23.03.2017 г. за укрепване на строителния изкоп (установен „изкоп с дълбочина около 15метра“), както и плана по безопасност и здраве за УПИ I-98,99 и същият не се явява самостоятелен строеж, следователно остава недоказано твърдението за наличие на незаконен строеж т.е. такъв, изпълнен без строителни книжа.

Със Заповед № РА-51-75/23.03.2017 г. е допълнено Разрешение за строеж №134/26.01.2007 г., като е допуснато съществено изменение в одобрения инвестиционен проект при условията на чл. 154, ал.2, т. 5 от ЗУТ, съгласно одобрен и съгласуван от Н.-СО инвестиционен проект по част „Конструкции“ и част „П.“ от 23.03.2017 г. Следователно, липсва незаконен строеж, т.е. такъв, изпълнен без строителни книжа, доколкото същият е обект на Разрешението за строеж след допълнението му със Заповедта на Главния архитект от 23.03.2017 г.

Не се споделя и възражението относно невъзможност да бъде допуснато съществено отклонение от одобрените инвестиционни проекти. Напротив, такава хипотеза е предвидена в чл. 154, ал.5 от ЗУТ, на което основание именно е издадена заповедта на Главния архитект за допълване на разрешението за строеж. Още повече, че в случай, че ДНСК е счел, че Заповед № РА-51-75/23.03.2017 г. е незаконосъобразна, е имал възможност да упражни правомощията си по контрол върху този административен акт и възражения в тази посока не могат да бъдат предмет на настоящото производство.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата

отмяна.

Волен от горното, Административен съд София- град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20004416/17.01.2022 г., постановено по НАХД № 11111/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.